

Forslaget løst altsaa paa en fast Bevilling og tiltraadtes saaledes. Men jeg kan fuld- stændig dele Udvalgets Betragtning, at vi nu indsætte Ordene, saa at det i Aar bliver 1ste Del af en saadan 3-aarig Bevilling, idet det bliver nødvendigt at se at komme til noget fastere Regler for Tilskuddet til saadanne Asyl. Her er altsaa to, som nu i et Par Aar have modtaget et aarligt Statstilskud; men som ærede Medlemmer ville have set, er der blandt de Andragende, som fra Finansudvalget ere henviste til Indenrigsministeren, et Andragende fra et tredje Asyl om Statstilskud, og jeg ved, at der fra et fjerde Asyl, et fynsk, er et lignende Andragende under Opsejling. Vi have altsaa foreløbig 4, og det vil være ganske nødvendigt, tror jeg, at komme til visse faste Regler; om det skulde ordnes saaledes, at Tilskuddene bleve givne som bestemte Tilskud til Patienter, der fra anden Side, fra det offentlige eller fra anden Side, havde faaet Understøttelse til et saadant Ophold, skal jeg ikke i Øjeblikket udtale mig om; det vil der være Tid til videre at undersøge og forhandle med Udvalget om. — Forslagene under Nr. 33 og 34 angaa Oprettelse af en særlig Afdeling af Arbejderforsikringsraadet til Afgørelse af de under Lov om danske Fiskeres Forsikring i Ulykkestilfælde af 3die April 1900 hørende Ulykkestilfælde. Som ærede Medlemmer erindre, har Loven givet Indenrigsministeren Bemyndigelse til at oprette en saadan særlig Afdeling, og en stor Række indkomne Andragender fra Fiskerforeninger omkring i Landet have vist, at der blandt Fiskerne er et meget stærkt Ønske om, at de Ulykkestilfælde, som falde ind under Loven af 3die April 1900, ikke bleve behandlet af Ulykkesforsikringsraadet, men derimod af en særlig Afdeling, hvor Fiskere og fiskerikyndige Mænd have Sæde. En saadan Afdeling er derfor oprettet, og jeg takker for den meget ærede Ordførers Udtalelse om, at den trufne Ordning er hensigtsmæssig, og at Udgifterne ere holdte inden for meget passende Grænser.

Ændringsforslag Nr. 35 om Pensioner til 2 Skibsførere ved den grønlandske Handel, er, som ogsaa oplyst af Ordføreren, stillet af Indenrigsministeren i Overensstemmelse med, hvad Pensionen for de grønlandske Skibsførere har udgjort i de sidste Aar; idet denne Pension i 1873 blev forhøjet til 500 Kr., og paa Tillægsbevillingsloven for 1898—99 til 800 Kr. Jeg har — selvfølgelig kan jeg sige — ikke kunnet finde Anledning eller følt mig

berettiget til at stille Forslag om højere Pension til de to Skibsførere, som der her er Tale om. Naar det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) har henvist mig til, at jeg tidligere har ønsket, at Pensionen for Styrmand og for Enker efter afgaaede Skibsførere i den grønlandske Handel maatte blive forhøjet, er det et Ønske, som jeg fastholder, og som jeg ogsaa haaber at kunne gøre mit til at gennemføre. Men det ærede Medlem fremdrog ikke blot de i Forhold til den foreliggende Sag ganske nye Spørgsmaal om Pensioner til Styrmand og Understøttelser til afdøde Skibsføreres Enker; det ærede Medlem mente ogsaa, at samtidig burde Spørgsmaalet om højere Hyre overhovedet for hele Besætningen paa de grønlandske Skibe tages op, og jeg tror, at dette igen hører sammen med andre Overvejelser angaaende de grønlandske Forhold og den grønlandske Handels Stilling i det hele. Jeg antager derfor, at de to Skibsførere, som der her er Tale om, ville være mig taknemmelige for, at jeg ved mit her stillede Forslag er bleven ved det gamle, ved det, som vi for et Par Aar siden bleve enige om at anse for en passende Pension for Skibsførerne, i Stedet for at have benyttet Spørgsmaalet om deres Pension sammen med de vistnok ret omfattende og ret betydelige Spørgsmaal om almindelige Løn- nings- og Pensionsforhøjelser. — Ændrings- forslaget Nr. 36 angaaende midlertidigt Lønningstillæg til de i Grønland ansatte Personer, 9,000 Kr., er jo ikke noget nyt. Det er stillet i Henhold til den Lov, vi vedtog i Fjor, men ærede Medlemmer ville forstaa, at paa Grønland, hvor man nødvendigvis maa være en Postdag bag efter, kan den Bevilling, som angaa de paa Grønland ansatte, først fremtræde i Aar og kunde ikke komme til Udbetaling i det foregaaende Finansaar.

Der er derefter omtalt la Cours For- søgsmølle. Jeg er ganske enig med den ærede Ordfører i, at Forudsætningen for Nedsættelsen i Fjor var, at vi dermed vare paa Vej til en Afslutning. Jeg har efter- set, hvad den daværende Ordfører for dette Afsnit af Finansloven udtalte i Fjor, og disse Udtalelser stemme ganske overens dermed. Han udtalte bl. a.: „En saa stor Bevilling til en enkelt Privatmands Sysler med et videnskabeligt Problem er noget sikkert ganske enestaaende. Den er Ud- tryk for den almindelige Anerkendelse over for denne begavede Videnskabsmand.“ Imidlertid, fortsatte han, har Finansudval-